

Finanstilsynet
Juridisk kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

Sendt pr. mail til hoeringer@ftnet.dk
med kopi til her@ftnet.dk

Forsikring & Pensions høringssvar i relation til udkast til forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber og lov om forsikringsformidling

Forsikring & Pension takker for muligheden for at kommentere på forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber og lov om forsikringsformidling.

Konkursen i det liechtensteinske forsikringsselskab Gable Insurance AG (Gable), der resulterede i, at ca. 26.000 danske forsikringstagere stod uden forsikring og dækning for eventuelle skader, har vist, at der er behov for at øge forbrugerbeskyttelsen, når forsikringer sælges gennem et agentur. Forsikring & Pension finder det derfor positivt, at regeringen nu har fremsat forslag om adgang til frivilligt medlemskab af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber samt krav om bedre kundeinformation.

Selvom forslagene i et vist omfang er en opfølgning på den aftale, som Erhvervsministeriet og Forsikring & Pension indgik den 1. december 2016, om initiativer som følge af Gables konkurs mv., har Forsikring & Pension en række bemærkninger til den konkrete udmøntning af initiativerne, jf. nedenfor. Forsikring & Pension finder bl.a., at forbrugerne bør beskyttes mere, end det forslagene lægger op til. Ligeledes er det nødvendigt, at der sikres et "level playing field" for forsikringsselskaber i EU. Endvidere havde Forsikring & Pension meget gerne set, at der allerede med denne lovændring blev taget stilling til, hvilke forsikringstyper Garantifonden for skadesforsikringsselskaber præcist dækker, jf. garantifondslovens § 5, stk. 1, i stedet for at udskyde dette til et lovforslag i efteråret. Endelig ønsker Forsikring & Pension at gøre opmærksom på nogle uhensigtsmæssigheder i den gældende garantifondslov.

Forsikring & Pension er naturligvis indstillet på at indgå i en dialog med Finanstilsynet om udformning af konkrete ændringsforslag.

Forsikring & Pension finder det generelt problematisk, at et liechtensteinsk selskab har kunnet sælge forsikringer i Danmark uden at være under et tilstrækkeligt tilsyn. Selskabet har samtidig kunnet operere i Danmark under dække af et dansk klingende "Husejernes Forsikring", der bevirker, at kunderne troede, at de var forsikret dér. I forhold til kunderne vil det mest effektive være at forbyde agenturer at fremstå som forsikringsselskaber i forhold til kunderne. Husejernes

22.02.2017

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
Fax: 41 91 91 92
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Kirstine Thorsen
Chefkonsulent, Cand.jur
Dir. 41919049
Mob. 41919049
kth@forsikringogpension.dk

Sagsnr. GES-2017-00032
DokID 336321
Deres ref. KTH/hes

Forsikring Assurance Agentur, som de selv forkortede til "Husejernes Forsikring", burde i stedet have heddet f.eks. Agentur for Gabel Insurance. Dermed ville ingen forsikringstagere have været i tvivl om, hvor de var forsikret. Dette kræver efter Forsikring & Pensions opfattelse alene en strammere håndhævelse af § 11, stk. 9, i Lov om Finansiell Virksomhed.

Forsikring & Pension

Sagsnr. GES-2017-00032

DokID 336321

Af hensyn til forbrugerne bør Finanstilsynet endvidere udarbejde en liste over selskaber, der er omfattet af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber og agenturerne, der sælger disse forsikringer. Finanstilsynet får allerede betaling for arbejdet med garantifonden, og det bidrag øges endda betydeligt i det lovforslag til ændring af lov om finansiell virksomhed, som netop har været i høring.

Det er endvidere problematisk, at den europæiske tilsynsmyndighed i EU på forsikringsområdet, EIOPA tilsyneladende glemmer at have fokus på dets egne medlemmer (finansilsynene i EU). Derfor er det blevet attraktivt at etablere sig i blandt andet Liechtenstein og Gibraltar med henblik på at sælge forsikringer i andre EU lande. Det bør ikke være muligt at oprette et forsikringsselskab i Liechtenstein alene med det formål at sælge en lang række forsikringsprodukter i andre EU-lande; forsikringer, som slet ikke kendes i Liechtenstein. Denne problemstilling ser Forsikring & Pension meget gerne, at den danske regering tager op i EU. Finanstilsynet bør naturligvis også spille en meget aktiv rolle.

Endelig bør Finanstilsynet føre et mere aktivt tilsyn med de agenturer, der sælger forsikringer i Danmark. Det kan de gøre i medfør af god skik-reglerne.

Forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber

Til nr. 1 og 3 (§ 1, stk. 3 og § 2 a)

Forsikring og Pension støtter forslaget om adgang til frivilligt medlemskab af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber for de skadesforsikringsselskaber, som ikke i dag er omfattet af fonden.

For så vidt angår det nye stk. 3 i § 1, bør der for at sikre konsistens i forhold til stk. 2, og for at udelukke genforsikringsselskaber fra dækning af garantifonden, stå "direkte tegnende skadesforsikringsselskab" i stedet for "skadesforsikringsselskab". Ligeledes bør der for at sikre konsistens i forhold til stk. 2, og for at afgrænse garantifondens dækningsforpligtelse stå "erklæret konkurs" i stedet for "tages under konkursbehandling eller lignende procedurer".

Til nr. 2 (§ 2, stk. 2)

Forsikring & Pension støtter forslaget om, at dækningsområdet for de skadesforsikringsselskaber, der vælger at tilslutte sig garantifonden i henhold til lovforslagets § 1, nr. 3, afgrænses til at omfatte skadesforsikringsselskabets virksomhed i Danmark; dvs. forsikringer, hvor risikoen er placeret i Danmark.

Samme afgrænsning bør finde anvendelse på danske selskaber. Derfor bør § 2 ændres, således at dækningsområdet for skadesforsikringsselskaber med hjemsted i Danmark ligeledes afgrænses til alene at omfatte skadesforsikringsselskabets virksomhed i Danmark og ikke, som det er tilfældet i dag, også den virksomhed, som forsikringsselskabet udøver via filial eller grænseoverskridende tjeneste-ydelsesvirksomhed i EU eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Finanstilsynet begrundet afgrænsningen af dækningsområdet for så vidt angår de frivillige medlemskaber med, at tilsynet efter EU-reglerne ikke fører tilsyn med de pågældende skadesforsikringselskaber, og at tilsynet på den baggrund ikke er i stand til at vurdere de samlede risici forbundet med et forsikringselskabs virksomhed i forhold til de potentielle tab, som selskabets konkurs vil kunne påføre garantifonden.

Forsikring & Pension finder imidlertid, at tilsynsaspektet er underordnet i relation til afgrænsningen af dækningsområdet. Der er ikke i dag i EU en forpligtelse til at etablere garantiordninger. Der er således tale om en dansk garantiordning, hvor det bærende hensyn må være at beskytte forbrugere i Danmark, hvad enten skadesforsikringselskabet er under dansk tilsyn eller ej.

Endvidere tilsidesættes princippet om level playing field, når der differentieres mellem dækningsområdet for henholdsvis obligatoriske og frivillige medlemmer af garantifonden. Således vil eksempelvis et tysk forsikringselskab, der er frivilligt medlem af garantifonden, kun skulle betale for sine danske kunder, hvorimod et dansk selskab vil skulle betale for såvel sine danske som sine tyske kunder.

I lyset af ovenstående ønsker Forsikring & Pension, at der for så vidt angår dækningsområdet skabes symmetri mellem skadesforsikringselskaber med hjemsted i Danmark og EU/EØS; dvs. garantifonden skal kun dække forsikringer, hvor risikoen er placeret i Danmark, hvad enten skadesforsikringselskabet har hjemsted i Danmark eller ej.

Til nr. 6 (§ 3, stk. 8, 2. pkt.)

Med lovforslagets § 1, nr. 9, foreslås det, at hvert nyt medlem af garantifonden skal yde et engangsbidrag til fonden. Som konsekvens af forslaget foreslås der i § 3, stk. 8, indsat et nyt 2. pkt. Dette forslag bør, jf. bemærkningerne ovenfor i relation til den foreslående § 2, stk. 2, udgå, da det vedrører differentiering af dækningsområdet for henholdsvis obligatoriske og frivillige medlemmer af garantifonden.

Til nr. 7 (§ 3 a, stk. 3)

Forsikring & Pension går ud fra, at hjemlen indsættes i loven nu, fordi man ønsker, at fonden kan undersøge alle relevante forhold og ikke alene de normale kreditorkrav, som eksempelvis blev gennemført af fonden i samarbejde med kurator i sagen med Plus Forsikring. Forsikring & Pension forudsætter i øvrigt, at garantifonden vil kunne forfølge disse krav til enhver tid, hvad enten der iværksættes en advokatreddegørelse eller ej. Dette indebærer, jf. den politiske aftale, også afdækning af kritisable forhold.

Konkurserne i Gable og Husejernes Forsikring og den tidligere konkurssag med Plus Forsikring viser, hvor forskellige konkurssituationer kan være, og at det kan være svært at forudsige de problemstillinger, som en konkurs kan medføre, herunder hvor mange forskellige involverede aktører, der kan være i en konkurssituation. I Gable's tilfælde tæller aktørerne bl.a. et udenlandsk konkursbo, et dansk konkursbo, genforsikringskontrakter, forsikringsmæglere, ejendomsmæglere, boligrådgivere, m.fl.

Som følge heraf og med det formål at forebygge at lignende sager opstår fremover, anbefales det, at hjemlen til at iværksætte advokatreddegørelser ved en konkurs gøres generel, og ikke afgrænset til Gable's konkurs. Ligeledes bør loven give hjemmel til, at advokatreddegørelsen kan omfatte alle relevante forhold og aktører – herunder f.eks. økonomiske og lovgivningsmæssige - forbundet med en konkurs. Loven bør således give fonden hjemmel til at beslutte, om en advokatreddegørelse skal iværksættes og omfanget af en konkret reddegørelse, herunder om den skal afgrænses til danske forhold. Der er således behov for, at det foreslåede stk. 3, i § 3 a, omformuleres i overensstemmelse med ovenstående.

Det bør anføres i loven, at fonden kan afholde udgifter til at forfølge eventuelle krav – f.eks. ved domstolene - og at fonden kan følge op på de eventuelle anbefalinger, som advokatreddegørelsen måtte pege på. I forbindelse med Gable's konkurs har det eksempelvis vist sig relevant, at fonden har mulighed for at finansiere kurator for Husejernes Forsikring for at få bistand til at belyse ansvarspådragende forhold m.v.

For at sikre en tilbundsående undersøgelse, bør personen – uanset om denne er advokat eller f.eks. professor - have adgang til alt relevant materiale. I Gable's konkurs vil det f.eks. være nødvendigt, at fonden stiller alle tilgængelige oplysninger omkring Husejernes Forsikring, Gable, ejendomsmæglere og boligrådgivere/-advokater m.fl. til rådighed for undersøger. Såfremt der er tale om konkrete kundesager, vil de relevante samtykker skulle indhentes.

Finanstilsynet skal give relevant materiale til undersøgeren. Vedrørende Gable og Husejerne er det relevant at videregive det materiale, som er nødvendigt for at klarlægge, om relevante forbrugerbeskyttelsesregler er overtrådt i forbindelse med salget af forsikringer fra Gable. Andre centrale oplysninger er oplysningerne udvekslet med Husejernes Forsikring i forbindelse med tilsynets god skik-afgørelse om Husejernes dækning af en garantiordning.

Oplysninger fra kuratoren for Husejernes Forsikring og kurator for Gable, som indhentes i forbindelse med de respektive konkursboers egne undersøgelser af eventuelle ansvarskrav, skal ligeledes kunne indsamles af fonden og videregives til undersøgeren. Samspillet med konkursboernes undersøgelser bør afklares af undersøger og eventuelt koordineres i forhold til undersøgelserne til brug for advokatreddegørelsen.

Da Garantifonden for Skadesforsikringsselskaber er et offentligtretligt organ i udbudsretlig henseende, bør det fremgå af lovforslaget, at opgaven skal i udbud, hvis prisen overskrider tærskelværdien på kr. 1.558.409, jf. udbudslovens § 6, stk. 1, nr. 3 for selve advokatreddegørelsen.

Det bør fremgå af loven, at der ikke er aktindsigt i fondens oplysninger til brug for advokatreddegørelser og/eller i selve advokatreddegørelserne og undersøgernes arbejde.

Til nr. 9 (§ 4 a)

Forsikring & Pension støtter overordnet set forslaget til den nye § 4 a, hvorefter der indføres betaling af et engangsbidrag til garantifonden fra såvel danske som udenlandske skadesforsikringsselskaber, der bliver medlem af fonden efter lovens ikrafttræden den 1. juli 2017. Således afspejler forslaget et af de initiativer, der

fremgår af ovenfornævnte aftale mellem Erhvervsministeriet og Forsikring & Pension, hvorefter der skal fastsættes et indtrædelsesgebyr, der skal udgøre 50 kr. per police, selskabet har tegnet på det danske marked, dog minimum 100.000 kr.

Forsikring & Pension

Sagsnr. GES-2017-00032

DokID 336321

Som en konsekvens af bemærkningerne anført ovenfor i relation til den foreslående § 2, stk. 2, kan Forsikring & Pension dog ikke støtte § 4 a, stk. 2 og stk. 3, da de relaterer sig til differentieringen af dækningsområdet for henholdsvis obligatoriske og frivillige medlemmer af garantifonden. De to stykker bør på den baggrund skrives sammen til et stykke med samme ordlyd som det foreslåede stk. 3, blot med en tilføjelse af selskaber nævnt i § 1, stk. 2.

Den foreslåede § 4 a, giver endvidere anledning til visse fortolkningsspørgsmål.

Det fremgår bl.a. af bestemmelsen, at engangsbidraget skal udgøre "50 kr. pr. forsikring, der dækker de risici, der er nævnt i lovens § 5, stk. 1". Udover, at der bør stå "police", i stedet for "forsikring", jf. også terminologien i § 3, der vedrører det årlige bidrag, er det, således som Garantifonden for skadesforsikringsselskaber flere gange de seneste år har gjort Finanstilsynet opmærksom på, uklart, hvad "privatforsikringer (forbrugerforsikringer)" i § 5, stk. 1, nr. 1, omfatter. Således indeholder lovbemærkningerne til denne bestemmelse en ikke udtømmende opregning af forbrugerforsikringer omfattet af garantifondens anvendelsesområde.

Ligeledes fremgår det heller ikke klart af bemærkningerne til nærværende lovforslag, hvad "privatforsikringer (forbrugerforsikringer)" i § 5, stk. 1, nr. 1, omfatter. Der henvises blot til forsikringer "såsom motor-, familie-, husejer-, ulykkes- og sundhedsforsikringer og andre tilsvarende forbrugerforsikringer".

Der er derfor behov for en præcisering af, hvilke forsikringer, det præcist er, engangsbidraget skal baseres på.

Der henvises i den forbindelse til bekendtgørelse nr. 447 af 8. juni 2005 om bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, der indeholder en afgrænsning af de forsikringer, som det årlige bidrag, jf. § 3, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, baseres på. Ifølge § 3, stk. 1, i bekendtgørelsen er det alene motorforsikringer, familieforsikringer, husejerforsikringer og sundhedsforsikringer, der skal danne grundlag for beregningen af den årlige bidragspligt.

Med henblik på at skabe klarhed over beregningsgrundlaget for engangsbidraget, jf. den foreslåede § 4 a, foreslås det, at der indsættes en hjemmel i loven til at udstede en tilsvarende bekendtgørelse, alternativt at det kommer til at fremgå direkte af loven, hvilke forsikringer, der danner grundlag for beregningen af engangsbidraget. Sidstnævnte løsning er dog ikke fremtidssikret, idet det vil kræve en lovændring, hvis beregningsgrundlaget sidenhen ønskes ændret.

Forsikring & Pension finder, at der bør være konsistens mellem beregningsgrundlaget for henholdsvis det årlige bidrag og engangsbidraget. Dermed kan de forsikringer, der danner grundlag for beregningen fastsættes i én og samme bekendtgørelse. Det bør i den forbindelse overvejes, om afgrænsningen af de forsikringer, der skal omfattes af beregningsgrundlaget, ikke burde udvides til at omfatte andre forsikringer end motorforsikringer,

familieforsikringer, husejerforsikringer og sundhedsforsikringer. Hvis eksempelvis ejerskifteforsikringer ikke omfattes af beregningsgrundlaget, ville et forsikringsselskab som Gable Insurance AG alene skulle have betalt minimumsbeløbet på 100.000 kr., selvom selskabets primære forretning i Danmark vedrørte ejerskifteforsikringer.

Forsikring & Pension

Sagsnr. GES-2017-00032

DokID 336321

For så vidt angår fastsættelsen af engangsbidraget mener Forsikring & Pension endvidere, at der bør tages højde for udenlandske selskaber, som har etableret sig på det danske marked ved køb af danske forsikringsselskaber, der har været med til at opbygge formuen i garantifonden. Herved sikres det, at sådanne udenlandske selskaber ikke stilles i en ulige konkurrencemæssig situation ved, at de skal betale til garantifonden to gange. Det foreslås derfor, at der i den nye § 4 a indsættes en bestemmelse med følgende ordlyd: "Ved fastsættelse af engangsbidraget kan der ske modregning, såfremt forsikringsselskabet har været omfattet af lovens bidragspligt, jf. § 3, stk. 3, før den 1. juli 2017."

Med det foreslåede stk. 4 indføres et krav om, at forsikringsselskaberne i forbindelse med indbetaling af det foreslåede engangsbidrag til garantifonden indsender en erklæring fra en statsautoriseret eller registreret revisor til fonden om, at engangsbidraget er korrekt beregnet. Samtidig foreslås det, at forsikringsselskabet kan nøjes med at indsende en erklæring fra forsikringsselskabets ansvarlige ledelse til garantifonden om, at engangsbidraget er korrekt beregnet, hvis forsikringsselskabet alene skal betale det foreslåede minimumsbeløb på 100.000 kr. Forsikring & Pension støtter denne bestemmelse, som i øvrigt svarer til, hvad der gælder i relation til det årlige bidrag.

Til nr. 10 og 11 (§ 5, stk. 2, 2. pkt., og § 8, stk. 3)

Forsikring & Pension støtter forslaget om, at det er garantifonden, der i tilfælde af et skadesforsikringsselskab i et EU/EØS land går konkurs, giver meddelelse til forsikringstagerne om, hvilke krav der dækkes af fonden, og hvordan disse skal anmeldes til fonden, herunder inden for hvilke frister.

Hvad angår fristen på 4 uger er den generelt problematisk i forhold til eksempelvis ejerskifte-, byggeskade- og sælgeransvarsforsikringer, idet den type forsikringer typisk gælder 5 – 10 år og normalt ikke kan gentegnes. Af lovbemærkningerne til den første garantifondslov, hvor fristen blev indsat, fremgår det netop, at formålet med fristen er at give forsikringstagerne en rimelig frist til at få omplaceret deres forsikringer. Endvidere kan skaderne ikke konstateres inden for fristen på 4 uger. Det var netop årsagen til, at de to førstnævnte forsikringer specifikt blev undtaget 4 ugers fristen i forbindelse med den seneste ændring af garantifondsloven som følge af Gable (lov nr. 1505 af 8. december 2016). Lovforslaget bør således tage højde for denne problemstilling. I modsat fald vil det betyde, at forsikringstagerne med de nævnte typer af forsikringer ikke vil være dækket af garantifonden.

I forbindelse med Gable Insurance AG's konkurs påhvilede det garantifonden at give fordringshaverne meddelelse om konkursen. Fonden sendte i den forbindelse ca. 26.000 breve ud med fysisk post til de berørte personer. Det var ikke muligt at sende brevene via e-boks, idet denne løsning forudsætter, at garantifonden indsættes i bilaget til bekendtgørelse nr. 1078 af 3. oktober 2014 om offentlige afsendere i Offentlig Digital Post. Da sidstnævnte løsning er billigere, mere effektiv og fremtidssikret, ønsker Forsikring & Pension, at denne løsning nævnes i bemærkningerne til § 8, stk. 3, som en måde, hvorpå garantifonden kan give meddelelse. Procedurene i denne forbindelse skal naturligvis overholdes.

Til nr. 12 (§ 9, stk. 3)

Forsikring & Pension er enig i, at garantifondens fortrinsret som udgangspunkt ikke kan påberåbes i udlandet. Det vurderes imidlertid ikke at være hensigtsmæssigt at fratage fonden denne fortrinsstilling direkte i loven. Det bør i stedet fremgå af bestemmelsen eller af lovbemærkningerne, at fortrinsretten, jf. § 9, stk. 2, for så vidt angår et konkursbo efter et forsikringsselskab nævnt i § 2 a, forudsætter, at den kan opretholdes i henhold til konkurslovgivningen i det pågældende EU/EØS land.

Til nr. 13 og 15 (§ 14, stk. 3 og 14a)

Der foreslås indsat et nyt stk. 3, hvorefter Finanstilsynet kan udelukke et forsikringsselskab, som frivilligt har valgt at tilslutte sig garantifonden, jf. dette lovforslag, hvis forsikringsselskabet ikke overholder lovens regler, regler udstedt i medfør af loven eller bestemmelser i fondens vedtægter. Forsikringsselskabet får i den forbindelse i medfør af det foreslåede § 14, stk. 3, ikke tilbagebetalt eventuelle bidrag, som forsikringsselskabet måtte have ydet til fonden.

For selskaber med hjemsted i Danmark kan Finanstilsynet, jf. den gældende garantifondslov, derimod tilbagekalde et forsikringsselskabs tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed i tilsvarende situationer.

Forsikring & Pension finder ikke, at forslaget om at udelukke forsikringsselskaber med hjemsted i EU/EØS fra garantifonden i tilstrækkelig grad tilgodeser det bærende hensyn bag garantiordningen; nemlig at beskytte forbrugerne. Således bør denne sanktion kombineres med en pligt for forsikringsselskabet til at informere forsikringstagerne om, at selskabet ikke længere er medlem af garantifonden og en ret for forsikringstagerne til at opsige de omfattede forsikringer med øjeblikkeligt varsel uden at skulle betale gebyr mv.

Hvis udelukkelse af et forsikringsselskab fra garantifonden ikke kombineres med ovenstående, er der risiko for, at bestemmelsen underminerer, den foreslåede § 14 a, hvorefter skadesforsikringsselskaber, der har valgt at tilslutte sig garantifonden får mulighed for at frivilligt udtræde af fonden. En sådan beslutning skal ifølge forslaget skriftligt varsles over for såvel garantifonden som over for hver enkel forsikringstager senest 12 måneder inden, udtrædelsen skal have virkning. En bestemmelse som Forsikring & Pension i øvrigt fuldt ud støtter.

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsformidling

Til nr. 1 og 2 (§ 32 a og § 34, stk. 1, nr. 3 og 4)

Forsikring & Pension støtter overordnet set den foreslåede opstramning af markedsføringsreglerne i lov om forsikringsformidling. Samtidig skal Forsikring & Pension dog opfordre til, at tilsvarende krav bliver sat ind i lov om finansiel virksomhed for så vidt angår filialer af udenlandske skadesforsikringsselskaber. Der henvises i den forbindelse til den aftale, som Erhvervsministeriet og Forsikring & Pension indgik den 1. december 2016, om initiativer som følge af Gables konkurs mv., hvoraf det fremgår, at filialer skal ligestilles med agenturer på det punkt.

Det bør endvidere tydeligt fremgå af bestemmelsen, at den kun gælder for så vidt angår aftaler oprettet i skadesforsikringsselskaber, jf. også dækningsområdet for garantifondsloven.

Ifølge det foreslåede § 32 a, stk. 1, nr. 1, skal markedsføringen af skadesforsikringsaftaler bl.a. indeholde oplysning om, i hvilket forsikringssselskab forsikringen tegnes. Det kunne i den forbindelse være relevant også at oplyse om hjemlandet for det pågældende forsikringssselskab.

Forsikring & Pension støtter det foreslåede § 32 a, stk. 2, hvorefter forsikringsagentvirksomheder og administrationselskaber på deres hjemmeside skal oplyse om indholdet af den garantiordning, som en forsikring er omfattet af. Dog er Forsikring & Pension ikke enig i, at det, således som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er tilstrækkeligt at henvise til en hjemmeside, hvis den pågældende garantiordning selv har en hjemmeside, hvor dækningsomfanget er beskrevet. Indholdet af garantiordningen bør af hensyn til forbrugerbeskyttelsen altid beskrives på dansk på forsikringsagentvirksomhedens og administrationselskabets egen hjemmeside. Er der tale om den danske garantiordning er en detaljeret beskrivelse af ordningen dog ikke påkrævet.

Derudover finder Forsikring & Pension, at det af stk. 2 udtrykkeligt bør fremgå, at forsikringsagentvirksomheden og administrationselskabet på deres hjemmeside skal oplyse om navn og adresse på det forsikringssselskab, hvori forsikringerne tegnes, ligesom de skal forpligtes til at informere om, at de ikke er omfattet af en garantiordning, hvis det er tilfældet. Det falder fint i tråd med stk. 1, hvorefter forsikringsagentvirksomheder og administrationselskaber i markedsføringen af skadesforsikringsaftaler bl.a. skal oplyse, om de er omfattet af en garantiordning.

Endelig støtter Forsikring & Pension de nye bestemmelser i nr. 3 og 4 i § 34, stk. 1, hvorefter en forsikringsagentvirksomhed eller et administrationselskab senest samtidig med indgåelsen af en konkret forsikringsaftale skal give information om navn og adresse på det forsikringssselskab, hvori forsikringen tegnes, om forsikringssselskabet, når der er tale om en skadesforsikringsordning, er omfattet af en garantiordning, der dækker kundens krav i tilfælde af selskabets konkurs, og navnet på denne garantiordning.

Til nr. 3 og 4 (§ 40, stk. 1 og § 41)

Forsikring & Pension støtter, at de nye bestemmelser i § 32 a, og § 34, stk. 1, nr. 3 og 4, tilsvarende finder anvendelse på underagentvirksomheder og forsikringsformidling, der udøves af forsikringsdistributørvirksomheder.

Med venlig hilsen

Kirstine Thorsen